

૪૮૦૬

ચંડાલ ચૌકડી

ઉર્ફ

દસ્તેકારી, હુનર, શાયદેકા ધર.

જમાનયે હાલકી સુધરી ચાલકા જંગલ, નોકરીકી ફિકમે જવાલ!

જિસ્કો

વાસ્તે વિકટોરિયા નાટક કમ્પનીકે

મુનશી વિનાયક પ્રસાદ તાલિખને લિખા

ઔર

છાપકે ઇજહાર કિયા વાસ્તે ખાસો આમકે

ખુરશોદજી મેહુરવાનજી ખાલીવાલા,

માલિક

વિકટોરિયા નાટક મંડલીને.

મુદ્રણકી:

હાનાભાઈ રસ્તમજી રાનીનાકા મુનિયન પ્રેસમે છાપા હય.

૧૮૯૧.

કિંમત એક આનો.

તપ્તયે નાટક.

બાંકા.....	}	સૂરનવાલા.
બૂટા.....		
હકીમ.....		મૂનાની હકીમ.
જવાન.....		રાહદારી.
દુરવ્યંદેશ.....		સુધારાવાલા.
નિઝવ્યંદેશ.....		કુધારાવાલા.
લાલખાં.....		ડોકેદાર.

રાખસ, ખીનાર, મજદૂર વગેરે.

ચંડાલ ચૌકડી.

[આના દા ચૂરનવાલોંકા ચૂરન ખેચતે ઔર
ખાની કહતે મમ્મ નૌકરેકે, ઉસ્કે સાથ
લડકોંકા મિલ્લાતે હુવે આના કઈ રા-
ખસોંકે સાથ.]

ચાલ ચૂરનકી.

- ખાંકા—મેરા ચૂરન સખસે આલા, ઇસ્મેં કેસર અમ્મર ડાલા,
ધનિયાં છરા ગરમ મસાલા, ઇસ્મેં પડા નિમક હય કાલા.
- ખૂટા—મેરા ચૂરન તુઝસે ખાલા, અંદરક હલ્દી દાના કાલા,
કાલી હડ ઇમ્લીભી ડાલા, આકે હોવે લાલમલાલા.
- ખાંકા—નિસ્કો હોવે ફૂં-સી ફાડા, ખાલે ચૂરન મેગ થાડા,
બાદી ગઢિયા ઇસ્ને તોડા, ઉડકે દોડે જયસે પોઢા.
- ખૂટા—મયંને લવંગ ખનાઈ ખેતર, નિસ્કો આતા હોવે ચક્રર,
ખાલે દો માથે વેહા લેકર, ચંગા હો દો પલકે અંદર.
- ખાંકા—મયંને દાલ ખનાઈ ખેતર, ઇસ્સે બાગે રાગ બગંદર,
ઇસ્કે ખાતે જલે જલંધર, પૌને તીન ધડાકે અંદર.
- ખૂટા—મેરા ચૂરન બાદી મારે, સારે તનકી ગરમી મારે,
ખાંસી મારે સરદી મારે, તેરે ચુંદકી જરદી મારે.
- ખાંકા—નિસ્કે પેટમેં હો ગોલા, મેરા ચૂરન લે દો તોલા,
ગોલા ગલકે હોવે પોલા, જયસે ગલ જતા હય આલા.
- ખૂટા—મેરે સિરકેમેં હય રાઈ, ઇસ્કો જાને તૂ ઝ્યા બાઈ,
ઇસ્કો હીંગસે ખસવાઈ, લજ્જત પાઈ, નિસને ખાઈ.
- ખાંકા—તેરે ચૂરનકો જો ખાવે, મૈરે દમતક વેહા પછતાવે,
ઉસ્કા ઘેહ કાલા હો જાવે, ઉસ્સે કોયલાભી શરમાવે.
- ખૂટા—સુઝકો ઝ્યા જાને અય ઉલ્હૂ, ઝ્યા તૂ પહચાને અય ઉલ્હૂ,
જા અય દીવાને અય ઉલ્હૂ, આયા સિખલાને અય ઉલ્હૂ.
- [અિક હઝીમકા અપની ખડાઈ જિતાના.]

તહતુલ લક્ષણ.

હકીમ — યા એમતે હો ચૂરન? શું હકીમ બન બન,
 મયં હું હકીમ પૂરન દેખો હુનર હમારા.
 ડગતે હો સારી કુન્યાં, કરકે ધંભાજ શૂઠા,
 ટુમને હકીમજીકા સબ રાજગાર મારા.
 હમ હયં હકીમ દાના, જંગલ તમામ છાનક,
 ખૂટી જડી ગલાના, હય કામ રહે હમારા.
 આંદીકો ખાક કરતે, સોનેકો ખાક કરતે,
 તૈયાર પાક કરતે, હમ મારતે હયં પાગ.
 ઝોલીમેં સૌ જડી હય, એક એકસે બડી હય,
 સૌ ખાકબી પડી હય, કિને અરક ઉતારા.
 મઅજૂન ઔર હલવા, અયસા બનાવું ઉમ્દા,
 હોવે જવાન ખૂદા, મજબૂત હો કગગ.
 સદી, ખૂખાર, ખાંસી, ઠાંસા હો પાકે ઠાંસી,
 સબકો દવાકિ ફાંસી, દે દેકે હમને મારા.
 હર દર્દકી દવાઈ, ઉસ્તાદને સિખાઈ,
 રહે પેઠ હય હમારા લુકમાનકા પિઠારા.

[આના એક ખીમારકા ખાંસતે ઔર છીંકતે હુવે.]

નસર.

ખીમાર-અરે અલ્લાહ! નજલેકા બડા જોર હય! સદી જુકામસે
 તંગ હું, કુછ દવા દો.

[ખાંડેકા ખીમારકો બ ગૌર દેખકે.]

ખાંડા—જેરાક, સદી બહુત બડ ગમ્મ હય! માથેપર દાગ દેના હોગા,
 નહીંતો તમામ બેજ ગલકે પાની હો જયગા! સબ અકબ
 નાકકે રસ્તે બહ જયગી! હસ વકતતો રહે ગોલીકા દો
 તોલા ધનિયાં, નિખૂંકે અરક ઔર ગુલાબકે પાનીમેં બિલકે
 પીના. દહી આવલ ખાના. રાતકો બર્ફસે સર ઘીના,
 મુખકો ખાસી પાનીસે નહાના.

[ખીમારકા ગોલી લેકર પયસા દેના ઔર જામે ચહાના,
 ખૂટાકા ઉસ્કો રાકના.]

ખૂટા—ધંધર આ બાધ ધંધર, નહીંતો મર જયગા. લા ગલા
 દિખા. [ગલા દેખકર દેખાના, ખીમારકા ચિલાના] એહો!

નજલાતો ગણેમેં અટકા હય ! ઔર ખાંસી હલકમેં લટકી
હય ! અગર તનદરેસ્તી આદિતો તુખમેં રયહાનેકો સિરકે ઔર
કકડીકે પાનીમેં ભિગોકે બકી ફજ્જરકો પીના.

[ખીમારકા જાને ચહાના, હકીમકા રોકના.]

હકીમ—હર બાઈ હર. દેનાને તેરી ખીમારી નિકાતનેકા નહીં,
લેકિન જાન જાનેકા ધલાજ બતાયા હય. સિફ કાલી મિત્ય ઔર
અજવાન ડાલકે આહ પીલે, આરામ હોગા.

[ખીમારકા જાના, દૂસરે તરફસે એક રાખસકા દૂસરેકો
બૂંકતે હવે લે આના.]

ખાંકા—ક્યા હય ? ક્યા હવા ? બૂંકતા ક્યું હય ?

રાખસ—હે મેરા બાઈ હય. ધસે કુત્તેને કાટા હય. કુછ દવા દો.
[મરીજકા બૂંકના.]

ખાંકા—લો, અબી આરામ હો જાયગા. પયસેકા દહી લેકે જ-
ખમકી જથેપર રખવાકર દીવાને કુત્તેસે ચટવા લો.

[રાખસકા ખીમારકો લે જાને ચહાના, ખૂટાકા અટકાના.]

ખૂટા—અરે બાઈ, ફેર દીવાને કુત્તેકા સુંહ લગાતો કલ મરતા !
હોગાતો આજ મરેગા. બહેતર હયકે પયસેકા ધતૂરા,
પયસેકા ગાંજ, ઔર પયસેકો અફ્યૂનકી ગોલી ખનાકર
ખાજ, ઔર બીગી હવી ચાદર હેડકર સોજ. શિકા હોગા.
[મરીજકા લેજાને ચહાના રાખસકા, હકીમકા રોકના.]

હકીમ—બાઈ, જીલ્લાખ દેદો, ફરદ ખુલવાદો ઔર જખમકો
જલાદો, આરામ હો જાયગા.

[જાના મરીજકા રાખસકે સાથ, એક સુધારે-
વાલેકા ચૂરનવાળેકો મલામત કરના.]

કલ્યાન—લાવની—સમઝ ગંવારી—તર્જ.

જવાન—સુનોતો ગંવારો, દવા દેતેહો હજારો,
ઝૂંકિ ઝૂંકિ નાખકારો, કુછ સમઝબિ હય ?
રોગકો ન જાનો, નતો દવાકો પહચાનો,
ઝૂંકિ હકીમી દિવાનો, કિશુ ગરજકિ હય ?—સુનોતો.
આસરે તુમારો, મારે જાતે હયં બિચારે,
અરે ધાતકી કમારે, કુછ ડરો, ડરો,
મર્જ દવા અરે મિયાં, મર્જ દવાકા હુનર જરા,
હુમ સિખો બહા, ઝાકરે બનો—સુનોતો.

તહતુલ લક્ષ્ણ.

સુધારેવાલા — દેખો જમાના દોસ્તો, દી હય ખુદાને આંખ દેઠ,
 ખોલો જરા ઉસ આંખકો, અંધે હુવે કયું સરખસર?
 જો આજ ઉદેદાર હયં, વેહા ફૂલકે તૈયાર હયં,
 મોજે ઉડાતે હયં પડે, ખાતે હયં રોટી ધી રાકર.
 તનખ્વાહ ઉન્હે ભારી મિલે, ખાના વ અસવારી મિલે,
 ખર્ચ કમીશનભી મિલે, મુક્તહી મિલે રહનેકો ધૂર.
 સિગ્લા રહે યા નિલગરી, આરામકી હો જિન્દગી
 પયસા જો હો બેરખાદતો કુછભી નહીં ધસ્કા ખતર.
 રાયે ગરીબ ધક્કાસસે, હોવે પહાડોપર મજે,
 ધસ મુલકકા ક્યા હાલ હય, ધસ્કી નહીં મુતલક ખખર.
 ઈએજુ જો હાકિમ બને, તો યોયુની તનખ્વાહ લે,
 દસી કરે વેહા કામતો, પાયે ન યોયાઈબિ જર!
 બતલાઈયે હમકો જરા, સમઝાઈયે હમકો બલા!
 કિસ કામમે આયંગે રહે હોતે હયં જો વૉલન્ટિયર?
 હોગા જરાભી શારૌરા, તો ભાગકે વૉલન્ટિયર,
 છિપ જાયંગે કોનેમેં ડર, કોઈ ધધર કોઈ ઉધર.
 હો તોપકી જબ ધુમ ધડક, બંદૂકકી હો જબ કડક,
 તો છોડકે રસ્તા સડક, ખયડંગે ખારી બંદકર.
 હય ખર્ચ લાખોંકા મગર, ખેકાયદા હય સરખસર,
 અફસોસ હય ધસ તૌરસે ખાલી હુવા જતા હય ધર.
 પયસા ચલા જતા હય સખ, ધસ મુલકસે દેખો ગજબ,
 આતા હય દસ, જતા હય સૌ, હોગા બલા ઝૂંકર યુજર?
 મિલ કૉનએસમેં ભાઈયો, સરકારસે મિખત કરે,
 હકકેશ તુમ અપને માંગ લો, ઉદ્યોગપર બાંધો કમર.
 પયસા રહે જો મુલકકા, તો હય તુમારા કાયદા,
 સરકારકાભી હય નફ્અ, આમૂદા રહયિત હો અગર.
 અયસી વફૂદારી કરો, સખ કામ સરકારી કરો,
 પેરા કરો, ધંધા કરો, લાવકુ બનો સીપો હુનર.

કલ્યાન—લાવની—સમઝ ગંવારી—તર્જ.

અરે આ નાદનો અરે જંગલી દીવાનો,
 માનો મેરી ખાત માનો, મત ખરાબ હો.

આલ રહે પુરાની, છોડા દેસકી નોદાની,
કરો કામ ન હયવાની આદર્શી બનેા.
હોતા હય સુધારા, કહાં ધ્યાન હય તુમારા,
કરો વહમસે કિનારા, કુછ સુધારા લો.
બાપ ચચે આરે મિયાં બાપ ચચેતો બચલ રહે,
તુમ ન હો ગધે, કુછ લિખો પડહો.

તર્જ મજકૂર.

કુંહન સાલ — આરે આ દિવાને કિસે આયા હય બહકાને,
ખૂદ રાહ તૂ ન જાને, અય મિયાં ચલો,
કિયા જો સુધારા, કિયા બલા ડ્યા હમારા,
ડ્યા દેસકો સંવારા, કુછ જવાબ દો.
બિરાંડી ચઢાયે, મુંહમે ચીરટ દબાયે,
અયનક આખમે લગાયે, બસ યહી કહે ?
બાપ ચચે આરે મિયાં બાપ ચચેતો સંવર ગયે,
તુમ ન હો જુરે, કુછ બલે બનો.

When I was a lad—air.

સુધારવાલા — અંધે આંખોકે દેખો ડ્યા કુનિયાં ચમકી ઝકઝક ઝકઝક.
ધૂંવેકી ગાડી કબ ચલતી અયસીથી યાં બકબક બકબક.
અયસા ચીકના રસ્તા કબ થા ? રહે ગાડી રહે થોડા
કબ થા ?
રંગ રંગકા રહે કપડા કબ થા ? અયસા લીખના
પડહના કબ થા ?
રહે તાર કહાં થા, ચક પલમે આતી હય ખબર નિસ્સે
ઝમઝમ,
કલ થી ઈતની સ્લતી કિસદમ, કબ ચમકીથી
ખિજલી ચમચમ ?
પોલિસકા રહે બેડા કબ થા ? ઈન્સાફ અયસા હોતા
કબ થા ?
આબુત્રીકા ચર્ચા કબ થા ? બેડર કોઈ ફિરતા કબ થા ?
ખીમારોકો બેપયસેકે હોતી યું મૂકત દવા કબ થી ?

અયસી હિંદા ચીજ અય અહમક મિલતી હર વકત
ભલા કય થી ?
અયસા અયસા જલસા કય થા ? આરામ અયસા
અયસા કય થા ?
અયસા લેમનેડ સોડા કય થા ? અયસા ખાના પીના
કય થા ?

તર્જ મજકૂર.

કજઅંદેશ + અય ખાને પીનેકે કુતે ક્યા યહી સુધારા હય તેરા ?
યૂરપસે આવે સખ ચીજોતો યહાં ગુજરા હય તેગ.
યું ગુમ પેશા ધંધા કય થા ? મુકલિસ કોઈ ઇલા કય થા ?
લિખ પઢકે આવરા કય થા ? ફિરતા મારા મારા કય થા ?
દારકા પીકા આગે કય લાખો જારી થા અય અહમક ?
લાખો ઘર આગેતો કય થા રંડી કસખીકા અય અહમક ?
કય મહસૂલ ઇલા લગતા થા ? કય ઇન્કમ લાયસન્સ
ઇતના થા ?
કય ગૃહલા અયસા મહંગાયા, કય ભૂખો કોઈ મરતાયા ?
ગુજરાતી મુકલિસ ખેતારે જીતેયે જો તાડી પીકર,
રોતે હય તાડીકો અખ જોડો, રહતે હય આંસું પોપીકર.
અયસા કોઈ કય રોયાયા ? કર તાડીપર કય લગતાયા ?
મહસૂલ નમકપર કિસ જા થા ? લોરા થાલી કય ખિકતાયા ?
[લાલખાંકા કુહન સાલકી તકરાર સુનકર અપના
વ કુન્યાંકા હાલ સુનાના.]

Try Try Try—air.

લાલખાં—દેખોતો ઘરકા અહવાલ, ક્યા હોતા જતા હય હાલ !
દસ્તેકારી હય પામાલ, પયદા હો ફિર ક્યસે માલ ?
પેશમે બરકત હડતાય, કારીગર દેસી કંગાલ.
નવા સુધારા હય હજી સાલ, ઇસપરખી રોટીકા કાલ !

નસર.

અરે ક્યસા સુધારા ઔર કહાંકી ખાત ! સ્કૂલમેં પઢ પઢકે
હિમર મંવાના, હુનર ફનકો આગ લગાના, સિર્ફ નોકરીકે

લિથે ખાક છાન્તે ફિરના, મ્હેતર અપરાસીકે પાંવપરં જિ-
રના, અંગણેસે નિકાલે જના, સૂવરકા ખિતાબ પાના, ના-
નુક નાજની હો જના, મ્હેનતકે નામસે ધખરાના, અથસે
મુધારસે નકઅ ક્યા પાના ?

સીએ સખ ઇએજી ચાલ, ઇસપરભી રાટીકા કાલ,
છોડ અપના ધંધા કામ, ઘોખી, તેલી વ હજીમ,
જાતે હયં હર ખાસો આમ, કોલિજમે લિખવાને નામ.
હય તખલીમ અપની લો ખામ, ફિર યે ક્યસે આવે કામ,
પઠ પઠકે કાજિલ હો લાલ, ઇસપરભી રાટીકા કાલ.

નસર.

મયં કમઅખત જખ દસ ખરસકા હુવા, અઆને વાલિ-
દસે કહા, બાઈ,—લડકેકો અપના હુનર સિખાવ, તુમ
સોદાગર હો ઇસેભી સોદાગર બનાવ. મગર ખાવા બેલે,
હજી યે લડકા હુશિયાર હોગા ; જલદી પઠ લિખકે તૈ-
યાર હોગા, કોઈ બારી ઉહદદાર હોગા, કુતવાંલ યા
તહસીલદાર હોગા. ખાવાજીભી અથસે અફલકે દુગમન
કે અપના હુનરતો કુછ ન બતાયા ઐર સિફતે
રાનેકે ઇરાદેપર મુઝે કોજિજ બિજવાયા. રાત દિ
અથસી મિહનત કી, કે પંદરહ ખરસકે ઉમરમે આં
જાતી રહી, કમ સુઝને લગા, અઝમા લગાયા, ઐર ડિગ્રી
લેનેસે બાજ ન આયા ! ડિગ્રી લેતે લેતે ખાવાજીતો ખુદકે
ધર અલ બસે ઐર ખંદરામ મુફલસીકે પેચમે ફંસે !

ખાવાકાભી આયા માલ, ઇસપરભી રાટીકા કાલ.
હો નિકલે મદ્રિફૂલેટ, મુંહ ચિકના ઐર ખાલી પેટ,
બાહિર નિકળે આબે પાન, ધરમે ટુકડકો હપરાન.
જો રખતે પેચપર ધ્યેન, તો રહતે અછડે હરઆન.
ખેચ દિયા ચાલી ઐર થાલ, ઇસપરભી રાટીકા કાલ.

નસર.

ઇપરતો મુફલસી, ઉધર સુનિયે ! ખાવાજીને અઅપનેહી-
મ શાદી કરદીથી, યહાં અપનીહી જાન બારીથી, ઇસપર

ખીખી ગલે પડી ! ખાવાકીતો થો ધનાયત, અખ અક્ષા
મિયાંકી મિહરખાની દેખિયે ! ચાર બરસકે દરમિયાન ખટા
ખટ ઝોર ઝટા ઝટ ચાર બરસે કૂદ પડે ! અખ મયં
ક્યા ખાવું, ક્યા ઈસ શયતાની કૈજકો ખિલાવું !

છે કિસમત થી રામિલ હાલ, ઈસપરબી રાટીકા કાલ.
આકૂતને ડાલાયા જલ, જોરે બરસે થે જંજલ.
જર્દ હુવાયા રહેરા લાલ, સૂખ ગયાયા ગુલસા ગાલ,
રહિયી તનમેં હડડી ખાલ, પેટ હુવા બડગદકી છાલ.
સૂખી રાટી ઉખલી દાલ, ઈસપરબી રાટીકા કાલ.

નસર.

દો ચાર ખાવાજીકે દોસ્ત ચાર જો કારીગર હુનરદાર થે,
ઉન્હોને સુઝે લાચાર, જલીલ ખવાર દેખકે કહા, બાધ,—
મેરે સાથ કામ કરો. મગર મયં કમખખતીકા મારા,
કાહિલીકી આદત, નાજુક તખીયતસે, મિહનતસે હારા,
ચેરા દસ્તેકારીકે કર કિનારા, નૌકરી કરનેપર તૈયાર હુવા;
અપની ખામ ખિયાલીસે જલીલ ખવાર, દામેં મુસીખતમેં
ગિરફતાર, બેકાર, નાચાર, ઉમ્મેદવાર બના, કલેકટર સાહિ-
બકી કોઠીપર ગયા. પહેલેતો અરદલી અપરાસીને કોઈ
અમીર સમઝકે બડી ખાતર કી; મગર જખ ઉમ્મેદવાર
જના, તો નાક ભિંતાના. સૂખા સુનાયા, ઘુંહબી ન લગાયા.

સર દો પયશંપર ડાલ, ઈસપરબી રાટીકા કાલ.
અપરાસી અગિયા બયતાલ, ખાનસામા પૂરા ચંડાલ.
આયાકી જો દેખો ચાલ, જો ગોયા રાની નયપાલ.
સખ નૌકર શયતાની ચાલ, પૂજા પાવેતો ખુશહાલ,
સૌ હિકમતકા સાંચા ઢાલ, ઈસપરબી રાટીકા કાલ.

સર.

બંગલેપરતો મૂકલસીકે ખાઈસિ સાહિબકા દરસનતક ન
હોને પાયા, દો મહિને દોડતે દોડતે ધખરાયા. આખિર
સડકકે કિનારે પૂલપર રોજ જ બયઠતા. જખ સાહિબ
હવા ખાને નિકલતેતો સલામ કરતા. છે મહીનેતક

સલામ કરતા રહા, કુછ ન હુવા, ચેક દિન ગાડી રોકકે
ખડા હો ગયા. સાહિબને પહેલેતો દો તીન આજુક સરર
સરર લગાયા, ફિર પૂછા, “વેલ ક્યા મંગટા?” મયંને હાય
બેડકે કહા, હુજૂર, આધ સેર આટા. સાહિબને બિ-
કારી સમઝકે કહા, “અંધયો ખંગર, ચલા જાવ.” મયં
બોલા, હુજૂર, નૌકરીકા ઉમ્મેદવાર હૂં, રાજીકા તલખગાર
હૂં. હુકમ હુવા દફતરમે હાજિર હો.—

દફતરમે દોડે દો સાલ, ઇસપરબી રાટીકા કાલ.
ગયા દોડતે યારો ટૂટ, એક બરસમે ચોદહ ખૂટ.
કામ હુવા ખાલી એકબાર, અર્જી યુજરી તીન હજાર.
દસ દસ રથેકી તનખવાહ, સૌ દો સૌ તકતેથે રાહ.
ઈલમીયતકે થે ટકસાલ, ઇસપરબી રાટીકા કાલ.

નસર.

અપ્પ ઝૌર શાંમત સુનિયે! એક મસખરેને કહા, બાધ,
અગર તુમ ઑફિસમે જાને ચહાતે હોતો, જખતક તુમ
ઈંત્રેજી પોશાક ન પહેનો, ઈંત્રેજી ન ખનો, કબી કોઈ ન
પૂછેગા. લો સાહિબ,” “મરતા, ક્યા ન કરતા?”
આયા, લાવ ચહેબી કર દેખે.

ખહુત જમાયા હમને તાલ, ઇસપરબી રાટીકા કાલ.
સાજુનસે મલમાલકે સાફ, કાલ ચહેરા કરતે સાફ,
પહેના ઈંત્રેજી પોશાક, દેસી જમા કરકે ચાક.
લેકર લકડી ટેડી હાય, યક કુત્તાબી રખખા સાથ.
ફેકા પયરાહન શુરવાલ, ઇસપરબી રાટીકા કાલ.

નસર.

યહ બેસ લે કે ઈંત્રેજીસે જો મિલા, તો વહે ઝૌરબી
નકરત કરને ઝૌર બાંડ વહે રપિયા કહેને લગે. એક
સાહિબને બિગડકે કહા,—“તુમ કાલા આદમી ખડા ગધ્ધા!
હમારા હુનર, પેશા, કારીગરી નહીં સીખતા; મગર હ-
મારા નકલ કરતા હય!” લીજિયે ઉધરસેબી ચુંદપર
જૂતા પડા.

બયત.

ધોખીકે કુત્તે સાફ બને, નતો ઘાટકે ઝૌર ન ધરકે રહે,
ગયે દાનો તરફકે હીલસે, ન ધધરકે રહે ન ઉધરકે રહે.

બને લાલખાં મિસ્ટર લાલ, ઇસપરભી રાટીકા કાલ.
પચતાયે બનકે ઇંગ્રેજ, બહેતર યા હોતે રંગરેજ !
કહલાકે હમ સાહિબ લોગ, અપને આપ લગાયા રોગ.
જન્ટલમેનતો હય, કયા ખાય ? મજદૂરીકો ક્યુંકર જાય,
ઝાલબર્ટ ફ્રાન્સ રખ્યા બાલ, ઇસપરભી રાટીકા કાલ.

નસર.

અફસોસ ! અગર લોગ જુરૂરી પઢને જિખનેકે બચ્ચદ
પેરા, દસ્તેકારી તિજનરત વગૈયરાપર માયલ હોં, તોડ્યું મેરે
તરફ જિલ્લત ઉડાય ? આખિરકાર કાચુલકી લડાઈમેં ઢેકેદાર
હુવા, જનનપર ખેલનેકો તૈયાર હુવા. સરખાઈ સફાઈકા
ગલા દયા, ડગાઈ લુચ્ચાઈકો પીર બના, આંટમેં રાઈ,
ધીમેં ચરખી મિલા, આંખોમેં ખાક ડાલ, પયસેસે માલા-
માલ, કંગાજસે આસૂદા હાલ હો ગયા. ખૂબ માલ મારે,
દાડહી ફિટકાર, બેપાર કર, દુકાનદાર, સાહુકાર બન ગયા.
પહેલે સીખા કિલે ચાલ, ઇસપરભી રાટીકા કાલ.

[લાલખાંકી બાતકો સંબને માનના, ઝૌર હુનર
કારીગરીકે તરફ સંબકા માઈલ હોના.]

ઈંગ્રેજ—હો બંકે દમ—તર્ફ.

સચ હય, સચ હય, સચ હય બાઈ, દાનાઈફી હય બાત,
જો કરના હય સો નહિ કરતે હમ ગાફિલ હયે દિન તાત—સચ.
હર કામકે હોં કારીગર, દસ્તેકારી સીખે હમ ગર,
તો ફિર ઇંગ્રેજ, દૈનિત, રાહત, હરદમ હો અપને હાત—સચ.

તમામ શુદ્ધ.

